

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi bérház, I. emelet.
Kiadóhivatal: Kaza! József könyvnyomdája, hol az előfizetések és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Lemberger Ármin.
Főmunkatárs: Schön Ödön.

Előfizetési árak
Egészévre 5 frt., félévre 2 frt 50 kr., negyedévre
1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 10 kr.
Hirdetések jutányosan számítatnak.

A baja—báttaszéki hid a képviselő-házban.

(I.) Amint ezt lapunk múlt hó 24-iki számában jeleztük, a képviselőház folyó hó 9-én tartott ülésében tárgyalta azon kérvényt, melyet a szegedi II. orsz. kereskedelmi kongresszus a lapunk fel. szerkesztője által előterjesztett határozati javaslat alapján a képviselőházhöz benyújtott. Sajnálattal kellett ezuttal is tapasztalnunk, hogy országgyűlési képviselőnk ezen ügyre, mely egyenesen *létkérdést* képez városunkra nézve, melyhez anyagi fellendülésének megannyi eszközállal kapcsolják és mely az ő programbeszédjének is egyik sarkalatos pontját képezte, ingerenciát egyáltalán nem gyakorolt. Ép azért a legnagyobb hálával, a legőszintébb elismeréssel kell adózni nemcsak városunknak, de annak az egész érdekkomplexumnak, mely ezen kérdésben engageálva van. *Pichler Győző* országgyűlési képviselőnek, ki lelkes felszólalásával, az egész nagy horderejű kérdést felölélő szakszerű beszédjével oly nemes hűvel és buzgalommal szállt sikra az áthidalás megvalósítása érdekében. A miniszter válasza éppenséggel nem kecses, de ez nem fogja megtörhetni az érdekeltségnek ezen ügyben eddigelé tanúsított szívósságát, a mely ezentúl is csüggedetlen kitartással fog küzdeni immár jogosultnak elismert igazaiért. Erre a kitartó küzdelemre utal *Pichler Győző* képviselő úrnak lapunk főszerkesztőjéhez intézett levele, melyet közérdekű tartalmánál fogva közrebocsájtunk:

Budapest, 1899. október hó 11.

Igen tisztelt Ügyvéd úr!

Hogy hozzám intézett sorainak eleget tettem, arról tudomást vett és köszönöm sürgönyét. Ez az áthidalási ügy nem fog most már elaludni, én mint a közlekedésügyi bizottság tagja folyton sürgetni fogom; ily közérdekű ügy megvalósítását támogatni kötelességem és csekély erőmtől telhetőleg meg is fogom tenni.

Hazaifas üdvözléssel

Pichler Győző.

A képviselőházban ezen ügyben elmondott beszédeket alább közöljük egész terjedelmükben:

Molnár Antal jegyző: Az 1898. évi szegedi orsz. kereskedelmi kongresszus kérvénye a baja—báttaszéki Duna áthidalása ügyében.

Köszeghy Sándor előadó: Az 1898-ban Szegeden megtartott kereskedelmi kongresszus kimondta határozatilag, hogy a Középduna baja—báttaszéki áthidalása és a baja—báttaszéki összekötő vasút létesítése parancsolólag és elődázhatlanul szükséges; elhatározta a kongresszus, hogy ebben az ügyben a t. ház elé kérvényt terjeszt. Elmondja ebben a fölterjesztésében, hogy az utolsó három évtizednek történetét mutatja, hogy egészen általános elterjedt fel fogás az az egész országban, hogy a Dunának baja—báttaszéki áthidalása és az említett vasút kiépítése mily kiváló szükséglet képez és hogy ennek érékkörébe bele vannak vonva a közép-dunai megyék Fiumétől egészen Erdély havasberezéig, hogy évtizedek óta mindig foglalkoztak ezzel a kérdéssel; foglalkoztak vele egy Bartal, Perczel, Somssich, sőt az 1870: XXXIII. t. cz.-ben már némileg alapja is le van fektetve a kérdés megoldásának; később pedig 1891-ben Baross Gábor is kinyilvánította ennek szükségességét, a midőn azt mondta, hogy kötelességének tartja és pedig első rangú közzgaz-

dasági szempontból, hogy ez az áthidalás létesíthessék. Elmondja a kérvény, mily nagy hasznát eredményezne az áthidalás, a mely haszon nem százezrekre, hanem milliókra rúgna és hogy nemzetgazdasági szempontból mennyire kívánatos ez. Kéri a törvényhozást, hogy intézkedjék az áthidalás létesítése iránt. A bizottság azt javasolja, hogy a kérvény adassék ki a kereskedelemügyi miniszternek.

Molnár Antal jegyző: *Pichler Győző!*

Pichler Győző: T. ház. A dolog csakugyan úgy van, a mint azt a szegedi kongresszus nagy tanácskozás után ebben a kérvényben megállapította, és a képviselőház elé terjesztette. Ez az ügy 30 év óta szerepel, s e 30 év alatt ebben az ügyben oly sok ígért történt, mint más ügyben miniszteriumok részéről még soha. Sőt tavaly, 1898-ban épen a jelenlegi igazságügyminiszter úr, Plósz Sándor is részt vett abban a küldöttségben, mely Bánffy miniszterelnöknel tiszeltelt és Hege-düs Sándor kereskedelemügyi miniszter úr elődje, b. Dániel Ernő is a leghatározottabban ígéretet tett, valamint még a jelenleg is a kereskedelemügyi miniszteriumban működő államtitkár úr szintén megjegyezte, hogy a Duna ezen áthidalása lehetőleg legrövidebb idő alatt be fog következni.

Nem akarom most a kérdés fontosságát részletezni, nem akarom a ház figyelmét kifárasztani, egyszerűen utalok az emlékiratra, melyet ezen küldöttség által a törvényhozás összes tagjai s a miniszterek is megkaptak. Ezen emlékiratban a legreálisabban ki van fejtve a kérdéses hid nagy fontossága és azon nagy kérdések, a melyek azzal kapcsolatosak. E hid kiépítése, a mely már 27 év óta forog szóba, legnagyobb érdeke Tolna, Baranya, Csongrád és Bihar vármegyéknek, Iparuk és kereskedelmük fejlődése ezen hid építésétől függ és míg ez nem létesül, addig csak tengődnek, de nagyobb fejlődésnek nem indulhatnak. Ehhez csatlakozik az erdélyi vármegyék legnagyobb része, valamint Bács-Bodrog felső része. Az említett megyék e hid folytán direkt összeköttetésbe kerülhetnek egymással, továbbá Fiumével. Engedjék meg, hogy ez alkalommal a: a utaljak, hogy a lapok

TÁRCZA.

A vértanuk emlékezete.

A „BAJAI HIRLAP” eredeti tárczája.

Irta és felolvasa a főgymnasium f. hó 8-án rendezett gyűlés-ünnepélyén: Dr. Dombi Márk.

Mélyen Tisztelt Közönség!

Főtisztelendő Tanári Kar!

Kedves Ifjak!

Ötven esztendővel ezelőtt történt, Pesten, az Új-épület előtt, komor katonák adtak sortűzet, s a földet az első magyar miniszterium fejenek, Batthyány Lajos grófnak nemes vére öntöze, S ugyanakkor, mintha csak pokolbéli szellemek szövetkeztek volna a hazaszeretet kétségbejítésére, a távol Aradon a tizenhárom vértanunak lelke hagyta el porhüvelyét. S az eltiport nemzet nem tudott mást tenni, csak zokogott és imádkozott: Uram, ne vgy bennünk kísértetbe!

Szálljunk vissza a múltba, éljük át léleken magasztos küzdelmeit és sirjuk ki magunkat a hősök sirjain. A fájdalom mindig fölemel, megtisztít, s az erő és honszeretet kiapadhatatlan forrása lesz az a köny, melyet az elvérzett szabadsághősökért hullatunk. Oh ünnepeljük meg tehát könnyek között, nem a bukást, nem a halált, hanem az igazság örök diadalát!

Ezernyolecszáz negyvenyolez, te esillag
Te a népek hajnalszillaga! (Petőfi).

Igy énekelt a költő, a szabadság édes szavu, de sasróptü énekese. S szavai milliók és milliók szive dobogásának s ábrándos reményeinek voltak visszhangjai. Mert az idő megújult, meleg és ifju vér pezsdült meg a nemzettest ereiben,

s mindenki érezte, hogy nagy dolgokat rejt méhében a közel jövő.

„Magyarország nem volt, hanem lesz.” E jóságok, melyek a legnagyobb magyar ihletett ajkáról röppentek el, nem kicsinyelték a múlt alkotásait, nem dobálták sárral az ősi dicsőséget; hanem egy oly ragyogó képet varázsoltak a nemzet lelke elé, a mely mellett a multnak minden ragyogása elhomályosul, s mely a legközelebbi jövőben megvalósulásra vár. Azt hirdették e szavak, hogy üstökös csillag volt a magyar dicsőség, mely egy időre eltűnt, de csak azért, hogy ismét visszatérjen s a réginel még fényesebben tündököljön.

Az igazság azonban a földön mindig ellenmondásra talál; a megpróbáltatások tízén kell átmennie, hogy meghajoljon előtte a világ. Diadalának mindig megvannak a maga vértanui s üdvhöz és boldogsághoz csak a kereszt útja vezet. De ne lebbentsük még föl a fátyolt, mely a mult sötét képeit takarja; szemünk gyöngék s nem bírnák a látottak súlyát elviselni.

Derűs fényvel köszöntött be a tavasz, 1848 tavasza. Mosolygott az ég, virágillatban fürdött a mező s szabadságszeretet tűzében égett a honfiszív. Petőfinek, az új idők költőjének, lantján megzendült a dal:

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok!
Ez a kérdés: válaszszatok!

S milliók szivéből és ajakáról hangozott a szent fogadás:

A magyarok Istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!

„S föltámadott a tenger, a népek tengere,”
hogy megvívja élethalál-harcát azokkal, kik lét-

jogát elismerni nem akartak, s bilincset kovácsoltak kezére, szellemére egyaránt. Az ifjú elhagyta menyasszonyát, hogy a szabadság istenőjének esküdjék hűséget a csatamezőn; elhagyta tűzhelyét a családapá, hogy az ágyuk dörgése közt szive vérvél írja meg gyermekei számára végredeledetét: A haza minden előtt!

De nem akarom részletezni a nagyszerű eseményeket. Hisz legendák szállnak róluk ajkáról ajkra, a történelem ércztáblájára véste s a költészet dalba foglalta a hősök emlékezetét. Európa bálmulva nézte a csodát, hogy küzd egy maroknyi nemzet magára hagyva az emberiség legfőbb kincséért; s minő elszántsággal lobogtatja azt a zászlót, mely nemsokára halotti szemfedője lett. Mert úgy akarta a Gondviselés, hogy a magyarnak el kellett buknia. Nagynak mutatkozott a küzdelemben, a tettek mezején; most az Ur látni akarta, hogyan viseli magát a bukás, a megaláztatás napjaiban. Megittasult a dicsőség mámorától: ki kellett ürítenie a gyalázat és keserűség poharát. Homlokát győzelmi babér övezte: tövis koszorú váltja föl nemsokára. Csodálatosak, Uram, a te rendelésid, s gyarló erényünk megtagadni kész, mint Péter a kísértés órájában!

A nagy tragédia befejezése felé közeledett. A nemzet ereje, melyet csak a lelkesedés táplált és fokozott szinte a rajongásig, kezdett kimerülni az egyenetlen küzdelemben; s bágyadtan hanyatlottak alá a hős karok, melyek száz útközvetben osztottak halálós csapatát. S megtörtént a hihetetlen: a magyar sereg letette a fegyvert s dicsőségünk napja elsötétült Világosnál. Az ellenség tombolt örömeiben, s a büszke orosz-lánnak hallania kellett a gúnykaczajt, mely a kapott sebeknél százezre jobban égette.

hírei szerint a kereskedelmi miniszter úr október 20 és 25-ike közt Fiumébe szándékozik menni az ottani kereskedelmi és ipari viszonyok tanulmányozására. Legyen szíves azon alkalommal a kérdés tanulmányozására is időt fordítani és megfogja hallani maguktól a fiúmeiektől, hogy ezen megyék nyereszterményei, csak direkt összeköttetés útján, e hid útján és csak is a közlekedésnek ezen olcsóbbá tétele által juthatnak Fiuméba is a kivitelhez.

A kérdés gerince t. i. az, hogy a szállítás ezen megyékből kétféle úton történik. Az egyik Gomboson át 100 kilométernyi kerülvél, a másik Budapesten át 120 kilométernyi kerülvél történik. Nagyon jól tudom, hogy e hid létesítése ellen Budapesten néhány nagyobb kiviteli cég foglal állást, azonban a miniszter úrnak kötelessége azt mérlegelni, vajjon a főváros felé való folytonos centralizálása a forgalomnak éppen ezen vármegyék rovására nem ad-e sokkal kevesebb hasznót az országnak, mint ha arra is gondolunk, hogy a vármegyék és városok érdekeit is szem előtt tartva, azok forgalmát, kereskedelmét és iparát emeljék.

T. ház! Pozsonytól Budapest alsó részéig 240 kilométernyi út van. Ezen úton 9 helyen van áthidalás, míg Budapeستől Ujvidékig 460 kilométernyi úton egyetlenegy áthidalási objektum sincs a Dunán. Ez tarthatatlan állapot, a melyen okvetlenül segíteni kell.

Budapesten a folytonos panaszok folytán évenként nagy tanácskozmányok tartatnak a magyar államvasutaknál arról, hogy a gabonaforgalmat hogyan lehetne helyesen lebonyolítani. Ez a hid erre a lebonyolításra is a legjobb eszközt nyújtana.

Más előnye a sok közül még az is, hogy míg most 3,400 üres vagonot kell Budapestre hozatni a transitó forgalom lebonyolítására, a melynek érdekében nem építetik ki ez a hid, addig e hid kiépítése által, annélkül hogy a transitó forgalom némi csökkenése ártana Budapestnek, egyúttal az a gabona forgalom, a melynek lebonyolítása most oly nehézségekbe ütközik, elmozdítottak.

Egy vagon rakományának ezen vármegyékből való szállítása 25—50 fittal többre kerül ma, mint kerülne akkor, ha ezen hid kiépítenék. Méltóztassék meggondolni, mit jelent a kereskedelemben az, ha ennyivel olcsóbbá tesszük a szállítást.

Nem akarok azon szavakra reflectálni, a melyeket épen a t. előadó úrtól hallottunk, hogy Baross Gábor már 1891-ben, midőn Győrben beszámolóját tartotta a leghatározottabban állást foglal a mellett, hogy a baja—bátaszéki hid mentül előbb létesíttessék, minthogy ezt a legszükségesebb közgazdasági érdekek követelik. Baross Gábor fogatosította volna is e kijelentést, ha korai halála őt abban meg nem akadályozza. Fogatosította volna, mert nem csak a belforgalom, nem csak a vármegyék közti direkt közlekedés mozdíthatnák ezzel elő. A t. kereskedelmi miniszter úr a statisztikai adatokból nagyon jól tudja, hogy

Svájczba a nyereszterményeknek óriási bevétele van s ez tisztán Oroszországra szorítkozik. Nem a közel szomszéd monarchiából veszi e terményeket, hanem Oroszországból, a mit a szállítási díjtételek drágasága okoz. A baja—bátaszéki hid felépítése által direkt összeköttetés létesítenék Svájcczal, Tirollal, Stájerországgal, s így gabonánk jó minősége folytán legalább részben kiszorítottak az orosz konkurencziára. Ezeket a fontos közgazdasági érdekeket tartotta szem előtt Baross, midőn leghatározottabban kijelentette, hogy ezen hid létesítése okvetlenül szükséges.

Azóta jöttek-mentek a miniszterek, jöttek-mentek küldöttségek, érkeztek és visszaszármaztattak beadványok, kérvények, az öt vármegyének érdekeltségébe folytonosan dolgozott, bizottságokat alakított, mindent elkövetett a legnagyobb áldozatkészséggel, de sehogyan sem tudják létesíteni ezt a hidat, melynek létesítési első sorban a kereskedelemügyi politikánk követeli.

Ez okból bátorodom én az igen t. kereskedelmi miniszter úrhoz, azzal a kérelemmel járulni, méltóztassék ez az ügyet szorgos figyelmé tárgyává tenni, és méltóztassék a már elődje által tett határozott ígérethez híven, e hid létesítésére az előmunkálatokat haladéktalanul megtenni. E czélból én a bizottság indítványa ellenében következő ellenindítványt bátorodom beadni: (Olvassa.) „Utasíttassék a kereskedelmi miniszter a baja—bátaszéki dunai áthidalás ügyében haladéktalanul az előmunkálatokat foganatosítani.” (Helyeslés a szélső baloldalon.)

Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter: T. ház! Méltóztassék megengedni, hogy Pichler t. képviselő úr iménti felszólalására néhány észrevételt tegyek. Tagadhatalanul úgy van, hogy ez a kérdés már 30 éves, és az a sok mindenféle kísérlet és erőfeszítés, mely ennek érdekében történt, eddigelé nagyon sok nehézségre talált, a mely nehézségek egy része az én felfogásom szerint most már el van osztatva. Különösen egy elvi jelentőségű nagy kérdés volt eddig útjában, a melyet mindenki szemügyre kell, hogy vegyen, ki magyar forgalmi politikát követ. Ez az volt, hogy egy ilyen áthidalás a forgalmat leterelne Fiume felé, és Budapestnek kereskedelmi jelentőségét csökkentené. Én nem vagyok ezen a nézetem. (Helyeslés a szélső baloldalon.) Ennek következtében tehát nem foglaltam el ezt az álláspontot. Nem vonom kétségbe, hogy némi hatással még lehet Budapestre, ámbár azon pontos felvételek és számítások, melyeket e tekintetben előterjesztettem magamnak, bennem azt a meggyőződést érlelték meg, hogy ez az áthidalás Budapest forgalmát nem fogja veszélyeztetni. Különben is azt hiszem, hogy az a centralisatio, melyet eddig Budapest érdekében forgalmi politikánkban méltán és szükségszerűleg követünk, most már körülbelül eljutott arra a pontra, hogy a vidéki városok fejlődését ennek feltétlenül alárendelni nem kell, s azt hiszem, hogy ezt más intézkedésekkel is bebizonyíthatom — nem azért, mintha Budapest fejlődését szem előtt nem tartanám, hanem egyszerűen azért, mert a tett in-

tézkedések következtében fejlődés és forgalmát annyira biztosítottak tekintem, hogy más szempontokat érvényesíteni hagyok — kötelességem, ép azért, mert ezen az állásponton vagyok, annál is objektívebben figyelemzettetni ugy az érdekelteket, mint azokat, akik egyáltalán ebben az ügyben buzgólkodnak, hogy ők egy másik tulajdosa esnek, midőn oly roppant nagy jelentőséget tulajdonítanak ennek az áthidalásnak, a melylyel pedig ez már a jelenlegi helyzetben és a jelenlegi conjuncturák közt egyáltalában nem bír. Mindjárt röviden megmondom, hogy miért. Ez a küzdelem a Bajánál lévő áthidalás mellett oly körülmények közt kezdődött, a mikor ez az ügy csakugyan megérdemelte azt a súlyt, melyet a mozgalom megindító neki tulajdonítottak. Azonban időközben a vasúthálózatnak, különösen pedig a tarifa politikának fejlődése oda jutott, hogy ez az áthidalás egyrészt nem is birt többé azzal a hátránnyal Budapestre, mint azelőtt, másrészt nem bír nemzetközi és országos szempontból avval a jelentőséggel, a melyet neki eddig tulajdonítottak. Nem bír egyfőlé azért, mert a határvidéki vasutak kiépítettek, másfelől mert a szíves peage megvan és a tarifa politikának oly eszközei vannak, melyek segítségével nagy távolságokat képes elenyésztetni. De nem bír oly jelentőséggel azért sem, mert azok a távolságok, melyeket a t. képviselő úr felemlített geographiailag állanak ugyan, azonban tarifa-képződés szempontjából nem oly nagymértűek, mint a hogy azt a t. képviselő úr feltüntette.

Az előttem fekvő kimutatások szerint igenis különbséget tesz ez az áthidalás és pedig körülbelül — merem állítani — a távolságban 8—13 perczentig, a tarifában 6—11 perczentig; épen ez bizonyítja az áthidalás jogosultságát, de azt is, hogy a nemzetközi és országos forgalom szempontjából az ügy nem bír avval a jelentőséggel, a melyet neki tulajdonítottak. Mert a ki figyelemmel kíséri a tarifa-képződést, azt fogja találni, hogy legfeljebb a forgalomnak azon része megy az esetleg kiépítendő új irányban, a mely körülbelül a Váradtól Körösig lejutottól vonalra és az azontul eső keleti részekre vonatkozik; sőt azt sem veszi egészen igénybe, mert vannak bizonyos czikkok, különösen a vízi-szállítás idején, a mikor a forgalom nagy részben nem ezt az utat követi. Azonban kétségtelen, hogy különösen ezen megyék szempontjából az áthidalásnak szintén jelentősége van és e szempontból is kell, hogy figyelemre méltassuk ennek az áthidalásnak jogosultságát.

De ne méltóztassék azt venni, hogy itt csak arról van szó, hogy pl. Baján egy hidat kell építeni. Ennek consequentiái vannak. Először azt a két helyi vasutat, a szabadka-bajait, valamint a bátaszéki—zakányit át kell alakítani és egyúttal a tovább eső pályákon megfelelő munkálatokat tenni. Ez pedig nem jelentékeny összegbe kerül.

Én tehát oda concludálok, hogy először engem a hid létesítése tekintetében nem vezet a félelem, vagy aggodalom a nemzetközi, vagy az országos forgalmi politika szempontjából, és má-

Am a bukás, ha nem gyávaság okozta, nem vonhat az arezra szégyenpiert, sőt főlemel a gondolat, hogy a küzdelemben csak a fegyvert esavarták ki kezünkől, de lelünk meg nem törhették. S a gyáva ellenség, mely diadalát csak idegen segíynek köszönheté, gyöngének érezte magát arra, hogy ezt az öntudatot megsemmisíthesse. Meggyalázni a nemzetet legjobb, legnemesebb fiaiban: ez volt a sötét terv, melyet a hatalomra jutott tehetetlenség megvalósítani akart.

Pesten, az Ujépület egy zordon cellájában elmerengve jár föl-alá Batthyány Lajos gróf, Magyarország egykori miniszterelnöke. Nem rég hagyta el őt szerető hitvese, kit azzal az édes reménnyel biztatott, hogy pár nap múlva visszanyeri szabadságát. Lelkét nem terhel a büntudat, hűségesküjéit soha meg nem szegte, sőt ellenkezőleg hőleségének és tekintélyének egész súlyát latba vetette, hogy a király és nemzet között fölmerült ellentéteket elsímítsa. És, mégis — meg kellett halnia!

Okt. 6-án történt. A körülálló néptömeg rémülettel kialszta össze kezét, s néma áhitattal tekintett az áldozatnak halovány, magasos arczára. A vesztőhelyen féltérde ereszkedeti, s esengő hangon kiáltotta oda a fölállított katonáknak: „Rajta vadászok! Éljen a haza!” A lövés eldőrdült. Batthyány életlenül hullott a földre.

Igy akarta ezt Haynau, a hírhedt bresciai hiéna, Magyarország teljhatalmu eszásári biztosa. Ez az ember véres „hekatombá”-val akarta megülni a bécsi forradalom s Latour hadügyminiszter meggyilkolásának évfordulóját s e szándék végrehajtásában Batthyány volt az első áldozat. De ez még nem volt elég.

Az aradi vár tömlőzében ott ült a tizenhárom: vitézek tüköre, a nemzet virága mind a

hány. Mela bánat borongott arcukon, szívük majd megszakadt a fájdalomtól: siratták az elbukott hazát. Börtönük homályát csak egy fénysugár világította meg: ügyük igazságának, tetteik helyességének öntudata. Úgy gondolták, hogy az egész világ részvevő szánalommal tekint a magyarrá, s a mint a költő megjósolta:

A sirt, hol nemzet sülyed el,
Népek veszik körül;
S az ember millióinak
Szemében gyászköny ül.

Fájt nekik a bukás, fájt végtelenül; de vigaszt letek a gondolatban, hogy gyalázat nem tapadt nevükre.

Az aradi vár tömlőzében ott ült a tizenhárom. Nem sejtették, hogy is sejtették volna, mi vár rajuk azért, hogy hazájukat védeni merészték. De a gyűlölet és boszú szelleme már ott lebegett börtönük fölött, s hogy a nagy áldozat teljes legyen, Haynau az aradi vár foglyaira vetette szemeit. A haditanacs elhatározta, hogy meg kell halniok. Édes a halál a harcmezőn, ha tudjuk, hogy vérünk hullása a hazának javára válik; megnyugtató a sir, ha azt látjuk, hogy a küzdelem már hiába van, de meghalni a gyalázat bélyegével, melyet érdemtelenség sőtötök homlokunkra, a legmegrendítőbb áldozat, melyet a hazának hozhatunk, S a hadi törvényeség elhatározta, hogy a tizenhárom hősnék meg kell halnia, mert felségsértést követtek el. Gyalázatos a bűn, legyen gyalázatos a büntetés is: bitófán függjenek. De mintha a gyűlölet önmagától visszaborzadt volna, oda módosították a szörnyű ítéletet, hogy négyen közülök „kegyelemből” golyó által veszzenek el.

Október hatodika volt itt is a végrehajtás

napja. Először a négy „kegyelmet” nyert áldozattal végeztek, kiket kora reggel a vár északi sánczában löttek agyon. Azután a többi kilenczre került a sor. A fölhangzó vezényszóra megindult a szomorú gyalogmenet s elhagyta az aradi várt. Jó negyedórúig haladtak s a néma esendett csak a bilincsek esőrgése zavarta meg. Ekkor a vár és az Uj-Arad között elterülő síkságon feltűnt a kilencz bitófa. A helyszínen voltak. Meghatottan, könnyes szemmel, de a tiszta lelkiismeret fontos nyugalmával bücsüzték el egymástól, hogy ott fenn az örök és igaz Bíró trónja előtt csakhamar ismét találkozzanak. Egymástán szólították őket a bitóhoz. Az utolsó volt Vécsey. Társai már kiszenvettek, nem volt kitől elbűcsüznia. Oda megy tehát Damjanich holttestéhez, esőket nyom annak megmerevült kezére, s ő is a bitófához lép. Pár percz, és mindennek vége van.

Eljött az alkonyat. Az őszi nap új sirhalomra hinté búcsúugaraikat, a mely sirhalom a magyar nemzet legdrágábbjainak tetemei fölött domborult. Leszállt az éj is, sötét fátyollal takarva el a gyalázat színhelyét, s az elhagyott táj fölött zokogva virraszott a hon gyászoló őrangyala.

A nemzet pedig hallgatott. Az első pillanatban könnyek sem toltak szemébe, de átok szava elhalt ajkain: halálmerevség fogta el egész feljőjét. Úgy érezte, mintha álmódnék. Álmódnék szörnyűt, hihetlent, minek gondolatára megzavarodik az ész, kétségbeesik a lelkiismeret. Majd ijedt sóhaj tört elő kebléből, megölték az igazságot, megölték a becsületet.

De az igaz Bíró mindent látott, mindent tudott: nem akart bennünket elveszteni, csak megpróbálni. Hisz a diessugár, mely a vértanúk homlokát övezi, mindig tündöklőbb a babérkoszo-

sodszor, hogy épen ezért elismerem a helyi érdekeltségnek jogosult kívánságát. Engem tehát a dolog tanulmányozásában nem fog akadályozni semmiféle sem országos, sem mellékterület, mert ez a kívánság meggyőződésem szerint teljesen jogosult; csak egyetlen egy körülmény akadályoz és ez a pénz. (Mozgás a baloldalon.) Ha e tekintetben rendelkezéseimre nem fogok pénzt kapni, nem leszek abban a helyzetben, hogy valamit tehessenek. Továbbá ki kell emelnem egész loyálisan, hogy a sorrend tekintetében ez előtt vannak feladatok a vasútépítés terén, melyeket már részben a törvény világosan reám szabott, ott vannak pl. a székely vasut és ennek kiágazásai, másodsor nemely összeköttetések, pld. a surányi és az érsekújvár-komáromi, a melyeket nem tevésthetek szem elől. Méltóztassék tehát nyilatkozatomat úgy felfogni, hogy igenis ezt elő kell készíteni, egyuttal azonban a sorrendet, valamint a fedezet kérdését is szemügyre kell venni. És épen azért, mert így áll a dolog, kérem a t. házat, méltóztassék a kérvényi bizottság javaslatát egyszerűen elfogadni.

A szocializmus és a munkás nyugdíj egylet.

Harmadszor jelenek meg ezen a helyen, hogy a munkás nyugdíj egylet érdekében felszólaljak és érzem még mindig, hogy keveset mondtam. Amily megmérhetetlen és beláthatatlan a jólét és a megelégedés, mely Magyarországot el fogja árasztani akkor, hogyha ezen egylet tagjai sorába számítandja mindazokat, kiknek kötelességük úgy saját maguk, mint gyermekeik érdekében oda belépni, époly kifogyhatatlan a dícsérő szó, mely ezen egylet áldásos működését megismertetni van hivatva.

Mindig új és új érvekkel lehet támogatni azt a körülményt, hogy miért kötelessége mindenkinek, hogy ezen egylet tagja legyen, nemcsak mint csupán önmagáról gondoskodó egyesnek, hanem mint magyar hazafinak.

Két előző felszólalásomnak megvolt az az eredménye, hogy ma már Baján ezen egyletnek annyi tagja van, hogy rövid idő alatt a fiókot meg lehet alakítani. A kereskedő ifjak egylete impozáns számban csatlakozott a tagok sorozatához, megtéve kötelességét önmaga és embertársai iránt. Hátra van még az ipartestület, melynek szintén saját jól felfogott érdekében iparkodnia kellene, hogy tagjai a nyugdíj egyletbe belépjenek.

Mindenkinek csak az a tény jusson eszébe, hogy heti tíz krajczárért, ezen elenyésző csekély összegért, melyet még a

rínál s a Golgota keresztfája előtt örökre tédet hajtának a nemzetek. Az igazság meg nem halhat, s ha képviselőjével sírba zárják is egy időre, a kopsorsból kitör, s visszaköveteli ultiport beesületét. S a nemzetek között annak van legtöbb joga remélni, a mely legtöbbet szenvedett, s

Hol legtöbb honfivér tepé
A harezi sikokát;
A népszabadság ott tenyész
Legszébb virágokat. (Bajza).

Föltámadt a mi napunk is, melyről azt hitük, hogy örökre leszállott. A mártírok vére termékeny talajra talált, s az igazság fája, a szabadság virága sarjadt ki belőle. A jövő képe ismét ragyogva int felénk, munkára feszül a honfíkar, s vágy és remény szent érzelmei között fölhangzik a jelszó: Előre! Tőlük, a szabadsághősöktől tanultuk e szent ígét, mely őket a hazaszeretet égő áldozataivá avatta; hangoztassuk mi — késő utódok — ugyanezt a béke műveiben, hogy megvalósíthassuk azt az eszményképet, melyet lelkük a hazáról, a haza nagyságáról álmodott. De

Legyen bár olyan fényes a jövő,
Minőnek óhajtá minden hívő;
Te szent világgal fogsz ragyogni ránk;
Aradi várhely — mi kálváriánk. (Váradi A.)

O', ünnepeljük meg tehát e napon — nem a bukást, nem a halált: hanem a jog és igazság örök diadalát! —

legszegényebb is könnyen félreterhet, biztosítja magának azt, hogy aggkorában, midőn a kenyérszerző szerszám kihullik a kezéből, nemcsak hogy éhséget nem kell szenvednie, de egy bizonyos jólétet is szerez magának és családjának. És be kell lépni szegénynek és gazdagnak egyaránt, mert ki biztosítja a jómódút arról, hogy tönkre nem megy és élte alkonyán éhséget nem szenved?

E sorok elején azt irtam: A szocializmus és a munkás nyugdíj egylet. Arra akarok most rátérni. Mik a szocialisták? Egy elégedetlen néposztály, mely a mai társadalmat az ő ellenségének tartja. Jogosak-e, nem-e az ő követeléseik, azt most vitatni nem akarom. Mindenesetre vannak ezen követelések között olyanok, melyek igazságosak és életképesek, aminek élő tanubizonyosága, hogy a szocializmus ma már Németországban nagy parlamenti pártot képez és hogy ezen tan nálunk is mindinkább terjed. Amíg ezek a tanok csak a korlátozott munkaidőt, a teljes jogegyenlőséget hirdetik, addig magamat is szocialistának vallom. De megszűnök szocialista lenni abban a pillanatban, midőn azok a tanok az erőszakosságot hirdetik.

Nem így kell a célt elérni!

A tüntető séták és a zajos demonstrációk az igazságot nem vitték soha egy lépéssel sem előbbre. Alapjában kell leküzdeni a bajokat és lassan, egy teljes emberéleten keresztül gyógyítani azokat. Meg kell magyarázni a népeknek, hogy van mód arra, hogy nem kell neki éheznie. Hogy épen az a társadalom, melynek ellenségének vallja magát, épen az hajlandó is gondoskodni róla. Meg kell magyarázni a munkásnak, meg kell értetni a néppel, hogy neki is van joga a jólétre és örökre is lesz gondoskodva a mindent felölő társadalom által, ha egy csekélységgel maga is hozzájárul, mert semmiért semmit sem lehet kapni, de egy csekélységért sokat.

Ha ezen egylet jótékony hatását a nép érezni fogja, ha annak tagjai tömegesen fognak belépni, akkor is küzdeni fog az ő — nézetem szerint — méltányos követeléseikért, a kevesebb munkaidő, a teljes jogegyenlőség és az általános szavazati jogért, de nem fog arra törekedni, hogy a mai társadalmi rendet alapjából felforgassa.

Mert ha az első öreg, tehetetlen nap-számos megkapja rendszeren az ő heti 6 forint nyugdíját és semmit sem téve, oly nyugalomban, mint egy milliomos, többet, vagy legalább annyit keres, mint munkabíró dolgos embertársai, akkor az egész falu csodálkozva kérde majd, vajjon mit tett ez az ember, hogy nem dolgozik és mégis pénzt kap? És akkor meg kell nekik magyarázni, hogy épen az a társadalom, melyet ők el akarnak törölni a föld színéről, amely az ő nézetük szerint az ő ellenségük, épen az a társadalom veszi őket pártfogásukba és gondoskodik az ő öreg napjaikról. És ha ez a pillanat elérkezik, akkor megszűnik minden a társadalom felbontására irányuló törekvés és sohasem fog a jogos szocializmus elmenni a végtelenségig és átcsapni a nemzetközi szocializmusba és az anarchizmusba.

Sic itur ad astra!

Schön Ödön.

Becsapás.

(Elmaradt színi-idény.)

Legelőbb is igazolásul értesíteni akarjuk olvasóinkat, kiknek irántunk való jó véleményére sokat adunk, hogy t. lapársunk múlt vasárnapi híre, mely szerint Deák Péter szinigazgató úr előre hirdetett előadásait meg nem tartja, előttünk is ismert volt, olvastuk a „Szinészeti Közlönyben“, sőt ki is szedettük, és hogy nem közzöltük, annak oka az volt, hogy az újonnan alakult szinipártoló egylet egyik benfentes tagja arról értesített bennünket, hogy ama hír a valóságnak meg nem felel. Ez a tényállás. Most pedig elakarjuk mondani véle-

ményünket kerekén azon eljárás fölött, melyben Deák úr részesített és amelynek mását hiába keressük akár Mucsan, akár Kutyaabagason, akár Kukutyinban.

Mi eddig úgy hallottuk, hogy az adott szó szent, hogy az ígéretet meg kell tartani mindenkivel szemben és most derék szinigazgatónk arra tanít bennünket, hogy ez az axioma mindenkire áll, csak a szinigazgatókra nem. Azok öles plakátokon hirdetik, hogy 11-én elkezdik előadásait, aztán megmondják maguknak a dolgot és odább állnak. Deák úr legalább így tett és nem is igazolta magát.

Kikérjük magunknak az ilyen bánásmódot nemcsak azért, mert nem szolgáltunk rá, hanem azért is, mert az ilyen bánásmód disgustálja a színház iránt a közönséget és oka a színház iránti közönynek. Mi pedig még egy szinigazgatónak sem engedhetjük meg, hogy a szinészeti ügyét nálunk megrontsa. Tetézi az eljárás kvalifikálhatlanságát az, hogy a szinipártoló egylet nagy buzgósággal fogott czélja megvalósításához és az egylet egyik általán tisztelt hölgytagja maga vette — eléggé nem dicsérhető buzgósággal — kezébe a bérletgyűjtés nem éppen kellemes munkáját és Deák úr mindezeket fölülte.

Most pedig ez ügyből kifolyólag néhány szavunk van a szinipártoló egyletre. Itt kell elmondanunk, mert az egyletet oly módon kezdték szervezni, hogy annak lapunk felelős szerkesztője nem tagja.

Elsőbben is arra kérjük amaz egyletet, vonja meg pártfogását Deák úrtól és társulatától. Nem érdemli meg a pártfogást az a szinigazgató, aki így cselekszik publikumával. Jelentse föl Deák urat az országos szinész egyesületnek, hadd lássa a szinész egyesület, hogy rontják némely szinigazgatók a szinészeti renomméját. Végül gondoskodjék a szinipártoló egylet, hogy városunk szinészete ne legyen Zombor függeléke, mert ez is egyik oka az ilyen eseteknek. Hirdessen Baja pályázatot évente egy 2—3 hónapos színi-idényre, és keressen arra való társulatot. Hiszem, hogy fog is kapni és akkor, magunk hozván ide a társulatot, tudni is fogjuk kötelességünket ama társulattal szemben erkölcsi-, anyagi- és szellemi szempontokból egyaránt.

L.

Törvényhatósági közgyűlés.

Baja város törvényhatósági bizottsága f. hó 9-én tartotta Schmausz Endre főispán elnöklete alatt rendszertituli közgyűlését. A főispán üdvözlővén a szép számmal megjelent bizottsági tagokat, előterjeszti, hogy Perlaki Sándor II-od osztályú könyvelőt tiszteletbeli pénztárnokká nevezte ki.

Tárgysorozat:

I. Polgármester jelentése a közigazgatás állapotról. A polgármester jelentésében mindenekelőtt megemlíti azon kitüntetéséről, mely országgyűlési képviselőnek Dr. Plósz Sándor Ö Nagyméltóságot a titkos tanácsosi méltóság adományozása által újabban érte, megemlíti Michitsch József bizottsági tag elhunytáról, indítványozza, hogy a bizottság részvételen jegyzőkönyvileg adjon kifejezést és helyére a legközelebbi póttagot Deutsch Máttyást hívja be. Beszámol a főtérítézi kut munkalatainak befejezéséről és felemlíti, hogy a Spitzer Károly fele szeszgyár előtt egy új artézi kut furása immár foganatba vetett. Jelentést tesz az árvízveszély szerencsés elhárításáról és köszönetét nyilvánítja a főispánnak, ki személyesen győződött meg a védekezési munkalatról, egyuttal indítványozza, hogy Willmann János tisztli mérnöknek a veszély idején kifejtett buzgó és sikeres működéséért köszönet és elismerés szavazzassék. — Örvedetesen felemlíti, hogy a kereskedelemügyi miniszter Baja városának a központi távbeszélő hálózatba való belevonását közeli kilátásba helyezte. Október 6-án a városi közönség kegyeletét akként róta le, hogy koszorút helyezett el az aradi vértanúk emlékszozára. Az egészségügyi állapotokat illetőleg a közegészségügy kielégítő volt, pusztán a sertesorbáncz lépett fel szörvénnyosan. A pénztári bizottság két ízben vizsgálta meg a pénztárokat és azokat rendszerben találta. A polgármester jelentése helyeslőleg tudomásul vétetik és a főispán indítványára a polgármesternek, a főkapitánynak és az alkaptányoknak az árvíz idején tanúsított fáradozásukért köszönet szavazzatik.

2. A nagym. m. kir. belügyminiszteriumnak leírta a városi sérkélhátalakítási és berendezési munkálataival felmerült kiadásokat megállapító és kiutalványozó közgyűlési határozat jóváhagyása tárgyában. A közgyűlési határozat a miniszter által jóváhagyatván, a kiadások a városi alaphól fedezetnek és folyósíthatnak. *Szutrólyi* Lipót bizottsági tag indítványára *Weisz* Nándor gazdasági tanácsnoknak, ki az építkezési számadások sima és akadálytalan lebonyolítása körül kiváló érdemeket szerzett, 300 frt jutalom megszavaztatik.

3. Ugyanannak leírta a múlt évi gyámpénztári zárszámadások jóváhagyása tárgyában. Tudomásul vétetik.

4. A nagym. kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak leírta a Deutch S. és Lederer Rezső budapesti vállalkozók által Baja város területén létesíteni tervezett gőz-, esetleg villamos üzemű vasut előmunkálati engedély tárgyában. A tanács javasolja, hogy kérvényezőknek egy a vasuti indóháztól a gőzhajó állomásig közlekedő villamos üzemű vasútra az előmunkálati engedély megadásáért.

Evetovics János bizottsági tag kéri a tanács javaslatának mellőzését. Baja város kereskedelme és ipara nem áll a fejlettség ama magaslatán, hogy ily vasútra szükség volna, valamint eddig, ugyezentul is a rendelkezésre álló közlekedési eszközök akadálytalanul bonyolíthatják le egy a személy- mint az áruforgalmat, viszont egy ily vasut létesítése nagyon érzékenyen sújtaná az adózó polgárság azon részét, mely ezen üzletággal foglalkozik.

Dr. Ladányi Mór bizottsági tag ennek ellenében megjegyzi, hogy a bérkecsisok és fuvarosok érdekében nem lehet elzárkózni a közgazdasági élet fejlődése elől. Midőn általánosan a gőzhajókat léptették a vontatóhajók helyébe, akkor sem kutatják, hogy mi lesz voltaképp a vontatóhajókkal, e szűkebbül szempont nem akaszthatja meg a modern forgalmi eszközök térhódítását.

Szavazás után a tanács javaslata fogadtatik el tulnyomó szöbbséggel.

5. A nagym. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak leírta a város alapítványára terhére egy 3-ik alapítványi hely rendszeresítését tárgyzó tanács felterjesztésre. Csak három év után lesz rendszeresíthető.

6. A nagym. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak leírta az államkincstár tulajdonát képező 4¹⁹⁷⁶/₁₀₀₀ hold tanítóképezdei kertnek és a rajta lévő épületnek a város tulajdonát képező 3 kat. hold nagy-vásártéri belterülettel leendő feleszerelése iránt. A városi tanács azon javaslatot terjeszt elő, hogy a tanítóképezde részére a cseréjében a vásártéren 2 hold hasítassék ki, mindazonáltal oly kötelezettséggel, hogy a miniszterium azt riasos kerítéssel ellátni és az átíratási illetéket viselni köteles, ha pedig ezen ajánlatot nem fogadná el, úgy váltsa meg ezen 2 hold belterületet □ ölenként 2 forintért. — A javaslat megfelelő további intézkedés végett a tanfelügyelőséghez tétessék át.

Latinovics János bizottsági tag ellenzi a tanács javaslatát. A város oly szegény, hogy megfelelő ellenérték nélkül — bármennyire is pártolja különben a tanügy nemes intenczióit — ma földet nem adhat ajándékba. Az államkincstár által cserébe felajánlott 4¹⁹⁷⁶/₁₀₀₀ hold nem képez megfelelő aequivalenst, mert posványos, terméketlen terület és annak egy részét különben is maga a város ajándékozta. De ezt nem is tekintve a város nem engedhet át egy talpalatnyi területet sem a vásártérből, mert a város természetes fejlődése oda gravitál. — A képezdei kert megfelel az oktatás céljainak és azért kéri a tanács javaslat mellőzését.

Id. Szutróly Lipót bizottsági tag ennek ellenében hangsúlyozza, hogy a város a felajánlott 2 hold helyett az átengedendő 4—5 hold földben teljesen kielégítő egyenértéket nyer. Nem osztja az előtte szóló bizottsági tag aggodalmát, mert azáltal, hogy a város a kért 3 hold helyett pusztán 2 hold földet hajlandó átengedni, kellő figyelembe vette a város majdani terjeszkedését. A tanügy, főleg pedig a képezde, mely kulturális intézményeink között kiváló pozíziót foglal el, megérdemli, hogy a város esetleg egy csekély áldozatot is hozzon.

Scherer Sándor bizottsági tag, mint a tanítóképezde igazgatója, hosszabb beszédben statisztikai adatok nyomán mutatja ki, hogy a városra a tanítóképezde fennállásából mily nagy erkölcsi és anyagi haszon járul.

Hesser Gyula bizottsági tag hasonló szellemen nyilatkozik és kiemeli, hogy a tanügy érdekeivel szemben nem lehet az anyagi érdekekkel előtérbe helyezni.

Mintán még *Latinovics* János bizottsági tag a zárszóval élt, a bizottság tulnyomó szavazattöbbséggel a tanács javaslatát fogadta el.

7. A közigazgatási bizottság évközi jelentése a folyó év első feléről. Tudomásul vétetik.

8. A városi tanácsnak jelentése a főtéri ártézi kút fúrásának befejezéséről és költségeiről. A kiállítási költségek 6085 forintra rúgnak.

9. Ugyanannak jelentése a második ártézi kút fúrásának elrendelése tárgyában. A költsége-

ket a takarékpénztár kölcsön fejében előlegezi, mely 500 frtos évi részletekben fog visszafizetettetni.

10. Ugyanannak jelentése a kövezetvám- és helypénzszedési jog használatára adása iránt megtartott árverés eredményéről. Kielégítő eredmény hiányában az új árverés elrendeltetik.

11. Ugyanannak jelentése a városi bérház III. számú bérhelyiségének bérbeadása iránt megtartott árverés eredményéről. Új árverés iratik ki.

12. Ugyanannak jelentése a városi bérház XI. számú helyiségének bérbeadása iránt megtartott árverés eredményéről. Új árverés fog tartatni.

13. Ugyanannak előterjesztése az árva-ház személyi és dologi kiadásainak részben a gyámpénztári tartalékalap kamatjövödelméből leendő fedezésére iránt. 900 forint hozatott javaslatba.

14. Ugyanannak jelentése a szegényházi ruhaneműek és szerelvények szállítása iránt megtartott árlejtés eredményéről. Reich Farkas fiai czég és Vuits József ajánlatai elfogadtatnak.

15. Ugyanannak jelentése a kórházi ruhaneműek és szerelvények szállítása iránt megtartott árlejtés eredményéről. Fischer Lipót ajánlata elfogadtatik, a pokróczokra új árlejtés rendeltetik el.

16. Ugyanannak javaslata a kórházi ételmezési vállalat meghosszabbítására iránt. Újból Fehér Károlynak adatik ki 1900 szeptember hó végéig és az általa kért és méltányosnak talált árjavítás megadtatik.

Evetovics János bizottsági tag anomáliának tartja már régóta, hogy a kórházi gondnok neje egyuttal a kórházi ételmezés vállalkozója is. Nem tartja indokoltnak a magasabb árakat, mert az ételmezési czikkék, főleg a bor, nem drágultak. Azon felvilágosítás után, hogy a magasabb árakból a városra teher nem hárul, mert a betegápolási költségeket az állam viseli és hogy a kórház átalakítása folyamatban van, hozzájárul a tanács javaslatához.

17. Ugyanannak jelentése a vodiczai szántóföld haszonbérbe adása iránt megtartott árverés eredményéről. A régi bérletnek adatott ki.

18. Ugyanannak jelentése a szentjánosi szántóföld haszonbérbe adása iránt megtartott árverés eredményéről. Mint talajvizet föld 50 frt haszonbérért kiadatott.

19. Ugyanennek előterjesztése a lökért mögötti 10¹²⁷²/₁₀₀₀ hold föld haszonbérbe adása tárgyában megtartott árverés jóváhagyása iránt. 34 frt haszonbér értezt el. Nagyobbára homokbuczkák.

20. Ugyanannak javaslata a vodiczai hidhoz vezető útnak áthelyezése iránt. (Harmadik szavazás.) Névszerinti szavazás után egyhangúlag a tanács javaslata elfogadtatik.

21. Ugyanannak javaslata Baja város területének a pestmegyei sárközi ármentesítő társulat árterületéhez leendő csatolása kérdésében a nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. miniszteriumhoz felterjesztés intézése iránt. A tanács javaslata elfogadtatik.

22. Ugyanannak javaslata a jövő évi költségvetés megállapítása tárgyában. Örvendetes tudomásul vétetik, hogy a jövő évben a városi pótdadó 4%^o-kal csökken.

23. Az országos magyar gazdasági egyesületnek kérvénye biztosító szövetkezet alakítása tárgyában. A város 1000 korona alapítványi részvényt jegyez.

24. Az alsóvárosi tanoncziskola igazgatóságának előterjesztése a hittani órák szaporítása iránt. Elfogadtatik.

25. Özevgy Gyulafi Endréné kérvénye néhai férje után öt megillető felváltó fizetés és lakbér utalványozása iránt. A felváltó fizetés és lakbér az 1893. évi 26. t. cz. I §-a alapján megszavaztatik.

26. Radó Gyula közbizományi állatorvosnak kérvénye a törvényhatósági állatorvosi teendőknél 7 hónapon keresztül történt teljesítéseért 300 frt jutalom megszavazása iránt. 200 frt jutalom megszavaztatik.

27. Koller Dezső könyvelőnek kérvénye egy havi szabadságidő engedélyezése iránt. Engedélyeztetik.

Végül *Scheiber* N. állatorvos oklevele meghirdetetik és miután a főispán a jegyzőkönyv hitelesítésére *Vojnits* Dániel és *Dr. Bruck* Samu bizottsági tagokat jelöli ki, a közgyűlés a főispán éltetésével véget ért.

Helybeli és vidéki hírek.

Személyi hír. *Dudás* Gyula dr. a vármegyei monografia érdemes szerkesztője, a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter által vármegyénk s. tanfelügyelőjévé nevezetven ki, a napokban foglalta el hivatalát.

Tavozó főispán. *Dr. Flatt* Viktor újvidéki főispánt — mint a „*Kel. Ért.*” jelenti — állásától felmentették, az erre vonatkozó kir. kéziratot a hivatalos lap egyik legközelebbi számában fogja közölni. Utódja — bár csak ideiglenesen — *Schmausz* Endre városunk főispánja lesz.

Közigazgatási bizottsági ülés. Baja város törvényhatóságának közigazgatási bizottsága f. hó 9-én tartotta *Schmausz* Endre főispán elnöklése alatt rendes havi ülését. Ugyanaz nap a börtönvizsgáló bizottság megvizsgálta a kir. járársbírósgó fogházát.

Perczel Miklós levele. Az aradi gyászünnepre, mint a mult számban megirtuk, *Perczel Miklós*, a 48-as honvédezredes is kapott meghívót, de nem mehelett, hanem ezt az érdekes levelet küldte: Az aggkor elnyúlt lelki, testi erőm, nem kelhetek hosszabb utra, nem mehelek el vértanúink emlékének ünnepeire, mondja hát el valamelyik bajtárs helyettem a keresztény legendának gyönyörű szavát: Ecce ille hac cruce nece victor. Ocsmányi hóhérpallóssá lett a kard a hivatkozott üldözőnek kezében. Legyőzte a martírok vérével szentté lett bitófát. A hazafi és bajtársi kegyelet mely érzetével nem gyászol, hanem veletek ünnepel a bitófa rendnek legvénebb tiszteltbeli lovagja. Baján, 1899. évi október hó 6-án. *Perczel Miklós*, 48-as honvédezredes.

Katonai áthelyezés. *Csicséri Orosz* Árpád helyben állomásozó honvéd-husár főhadnagyot, társadalmunk általánosan kedvelt alakját, Zomborba a 6-ik honvéd gyalog ezredhez helyezték át.

Kettős családi ünnepély. Szép és ritka ünnepélynek lesz színhelye a közelebbi napokban köztisztületben álló polgártársunk *Spitzer* Károly szesz- és élesztő gyárosnak családi túzhelye. F. hó 24-én d. e. 11^{1/2} órakor vezeti ugyanis oltárhoz leányát *Olga* kisasszonyt *Lefkovits* Izidor sopróni kereskedő a bajai ízr. templomban és ugyanakkor esküszik ugyanott örök hűséget unokájának *Solyms* Manó sopróni mérnök leányának *Ilona* kisasszonynak *Richter* Károly törökbecsei kereskedő. A család örömeiben részt vesznek az agg dédszüllők *Kohn* Sámuel és neje is, kiknek a sors kegyessége megadta azt a ritka szerencsét, hogy unokájukat és illetve dedunokájukat a mennyezet alá vezethessék.

Exhumálás. A városban elterjedt azon hírre, hogy *Bonczek* Mária egyhánapos csecsemője gyanú körülmények közt halt el, a rendőrség megindította a nyomozást és a kir. jbiróságunk jelentést tett. A csecsemő f. hó 11-én exhumáltatván, tapasztaltatott, hogy a halált koponya repedés okozta s azon kívül láb törés is észleltetett. *Bonczek* Mária és a vele vadházasságban élő *Tossenberger* Lőrincz ellen a vizsgálat folyamathoz tetetett.

Házasság. *Pollák* Illés, helybeli kereskedő f. hó 22-én d. u. 4 órakor vezeti oltárhoz a bajai ízr. templomban *Rosenberg* Katinka kisasszonyt.

Október 6-ika a főgymnasiumban. Méltóan a nagy nemzeti ünnephez, mely gyászos betűkkel van beírva hazánk történetébe, ünnepelte meg a helybeli főgymnasium hazafias ciszt. rendi tanári kara és a tanuló ifjuság az aradi vértanuk kivégzésének 50-ik évfordulóját. Az ünnepély a Hymnus eléneklésével vette kezdetét, majd *dr. Dombi Márk* főgym. tanár mondotta el remek alkalmi beszédet, melyet lapunk társarovatában közlünk. Ezután *Scherer* Sándor VII. oszt. tanuló szavaltta el az érzelmeit hangján *Várady Antal* „Arad” című gyönyörű költeményét, majd *Kollár* István VIII. oszt. tan. szavaltta el Arany János „Rachel sirmalmát” (melodráma) nemespáthosra, *Holländer* Aladár VIII. o. t. zongorakísérettel, ezután *Schuller* István VIII. o. t. olvasta fel „A szabadsághősök emlékezete” című szép dolgozatát. Betelölését képezte a minden pontjában fényesen sikerült ünnepélynek *Bruck* Aurél VIII. o. t. meglepően szép szavaltata, ki *Zempléni* Árpád „Petőfi halála” című költeményének szépségeit lendülettel és meghat. érzellemmel interpretálta. Az ünnepély a „Szózat” előadásával ért véget.

Iskolai ünnepély. A helybeli tanítóképző intézet növendékei kegyeletes ünnepélyt tartottak az aradi vértanuk emlékeztetére f. hó 8-án a tanári kar jelenlétében. A kegyeletes emlék-ünnepet az ifjuság *Süleher* „Gyászdal”-ával kezdte meg. Ezután *Csatári* Alajos IV. o. tanítónövendék megnyitó beszéde következett, mely után *Sztápi* András III. o. tanítónövendék szavaltta Palágyi „Október hatodikára” című költeményét. Majd *Gabnai* András IV. o. tanítónövendék olvasta fel „1849. okt. 6. emlékezetét”. Az ifjusági zenekar *Kasztander* „Gyászindulóját” játszotta. Ezt követte *Graf* Sándor III. o. tanítónövendék szavaltata, ki *Várady* „Arad” című költeményét adta elő. Végül az ifjuság ajkáról a „Szózat” hangzott el.

Iskolai ünnepély. Az aradi gyásznap ötvenedik évfordulóját hazafias kegyelettel ünnepelte meg az ízr. polgári és elemi iskola is. *Szántó* Ede polg. iskolai tanár magvas és hazafias szelentől átlengzett beszédben ismertette a szomorú nagy nap jelentőségét, az iskolai énekkar a Hymnuszt és a Szózatot adta elő. *Lenygyel* Manó tanító pedig *Ábrányi* Emil „Tizenhárom” című remek költeményét szavaltta el.

Lelkészi jubileum. *Széles* Áron bajai ev. ref. lelkész úr lelkészi működésének 25-ik esztendejét a folyó hóban betöltvén, az egyháztanús, valamint a többi egyháztagok köztisztületben álló

lelkészük működésének negyedszázados évfordulóját az egyházmegye papjainak, a bajai hírfelkezeltek lelkészeinek, valamint a nevezett lelkész tiszteelői, barátai és ismerőseinek részvételével megünnepelni óhajtja. Az ünnepelés napjaul *foljő* *évi október hó 19-ike* tűzvetett ki, mely napon *dél-éltől 10 órakor* a református templomban *ünnepélyes istentisztelet* fog tartatni és ezt követi nyomban a templomban az ünnepelt lelkész üdvözlése. Ugyanaz nap *este 7 órakor* a lelkész tiszteletére a „Nemzeti Szállodában“ *bankett* fog rendeztetni.

Házasság. *Mayer* Richárd budapesti műszerész I. hó 15-én d. e. 10 órakor vezeti oltárhoz a helybeli ízr, templomban *Stern* Henrik kereskedő leányát *Jenni* kisasszonyt.

Vívó tanfolyam a főgymnásiumban. A bajai főgymnásium lelkes tanára *Weisz* Rezső, a nemrég rendezett atletikai verseny agilis vezetője, sok ifjú hálás köszönetét érdemelte ki akkor, mikor arra vállalkozott, hogy a felső-osztályú ifjakat a vívásban kiképezze. Tervét az igazgatóság helyeselte és ma már sok ifjú tanulja kedvel és lelkesedéssel e testedző sportot, melynek tanításával valóságos hivatást teljesít a vezető tanár, mert ezen ügyességet és öntudatos bátorságot igénylő és férfias önbizalmat kölcsönző sport edzi az izmokat, fejleszti a testi ügyességet és így mindenképen hasznára van a vele foglalkozóknak. Így tehát az az intézet, mely eddig szemmelileg tökéletesen kiképezte az ifjakat, most egyszersmind módot nyújt arra, hogy testüket is teljesen kiképezze, erejüket ez úton is fejlesszék és növeljék.

Halálozások. *Vida Daniél* ny. tanító, a bajai tanítók nezsztora f. h. 11-én reggel szívvelhűdés következtében meghalt. Temetése f. h. 13-án d. u. folyt le a városi intelligenciájának részvételével. — *Strausz* Dezsőné arasszonyt súlyos vesztés érte. Atyja *Dr. Nagy* Ármu S. A. Ujhely egyik neves ügyvédje és az ottani takarékpénztár igazgatója rövid szenvedés után meghalt. — *Heszler* Ákos f. h. 11-én 20 éves korában meghalt. Temetése f. h. 13-án volt.

Birtokváltás. *Pollák* Jakab helybeli földbirtokos a *Zsida* pusztnak őt megillető részét eladta *Ormódy* szegedi földbirtokosnak.

Fortuna otthona. Az osztálysorsjáték utolsó húzása a 600.000 koronás jutalom nyeremény a rendkívül szerencsés és hírneves *Gaedicke* A. főgyűjtődjében (Budapest, Kossuth Lajos-utca 17. sz.) vásárolt 62551. számú sorsjegyre esett. Ezen főelárusító kifizetett már evőinek egy 400.000 koronás főnyereményt, kétszer 100.000 koronás főnyereményt, háromszor 60.000 koronás főnyereményt, 1. osztályú sorsjegyet ezen szerencsés főelárusítónál már most kaphatók.

Magyar név. *Mikovics* Pál helybeli iparos és kiskorú gyermekei *Lajos* és *Teréz* vezetéknevüket *Madarászra* változtatják.

Rendőri hírek. *Jászenovits* István verekedéséről híres bunyevác legény f. hó 8-án este *Jászenovits* Samu koresmájában duhajkodott s az ott volt emberek borral szemközt öntözte; minthogy a sértettek kérése és figyelmeztetése daczára is folytatta garázdalkodását *Jászenovits* ot a koresmából kidohtak. *Jászenovits* a kidobásért bosszút forralt, a koresma udvarába surrant s onnan egy kocsilőcesel tért vissza és azzal lesbe állt. Midőn *Ikotics* Mihály gyantulan kiment, *Jászenovits* és társa *Gilyán* Jakab leverték. Ellenük a vizsgálat folyamatban van.

Halált okozó súlyos testi sértés. *Jászlits* András és *Gyurákovits* Antal fuvarosok valami felett összevesztek. F. hó 9-én délután *Jászlits* a borpiaczen kocsilőcesel kezében szaladgálva kereste *Gyurákovits* ot, miközben folyton azt hajtogatta, „agyon ütöm, ha megtalálom“, de nem találta fel. Másnap 10-én reggel a két ellenfél találkozott a borpiaczen és egymást ütlegelték. *Jászlits* elfutott *Gyurákovits* elől, ki vasvillát ragadott s leszurással fenyegette, *Jászlits* felugrott a kocsijára s feikkapta az ülés deszkáját s midőn ez a vasvillát a mellének szegte és olyant sújtott *Gyurákovits* fejére, hogy az másnap reggel 8 órakor meghalt. *Jászlits* a kir. jbiróságának átadott.

Mosse Rudolf hirdet. irodája. T. olvasóinkat valószinüleg érdekelní fogja, hogy a *Mosse* Rudolf hirdetési iroda Bpsten, VII. Károly-körút 9. sz. a. fiók-irodát nyitott, mely világhírű czég az összes bel- és külföldi lapok részére hirdetéseket szolidul és a legutányosabban közvetít.

Felhívjuk az érdeklődők figyelmét a 18 év óta fenálló, teljesen megbízható speciálísta czég *J. Reif* hirdetésére. E hírneves czég árjegyzéket kívánatra díseréten és ingyen küld, és mindenkinék, ki lapunkban lévő hirdetésére hivatkozik, 20% engedményt ad.

A háziasszony takarékosága egy fiatal házaspár szerencsét alapította meg. Mint bennünket megbízható forrásból értesítenek, egy hivatalnok családja nagyon szűk anyagi viszonyok között tengette életét. A férj alig volt képes a szerény háztartás költségeit beszerzeni, sőt a midőn ezenfelül még súlyos betegséggel esett, a különben felhőden háziasélet nyugalma az egymást szerető férj és feleség között már-már veszélyeztetve volt. A nyomort a gondok csak nyomasztóbbá tették. A férj esüggödvé gondolt nehéz helyzetükre. Az asszony azon-

ban nem esett kétségbe, hanem bátorította férjét és biztosította, hogy nemokára, már a legközelebbi napokban a sors jobbra fordul. És ez így is történt. Mert a mint a szükség és gond a legmagasabb fokra hárgott, a fiatal pár pedig megfosztva minden élelmiszertől az isteni gondviseléshez fohászottak, váratlanul feltűnt szerencseszállaguk, — a lotogóbbi osztálysorsjátékánál megnyerték a nagy nyeremények egyikét. Az asszony t. i. daczára a nyomornak, daczára a kísértésnek, hogy a szükség napjainban eladja az összekuporgatott filléreit vásárolt sorsjegyet, ellenállt és ezen kitartása folytán va-gyonhoz jutott. A Török A. és társa czég szerencsésé folytán — mert itt vásárolták a nyerő sorsjegyet — a gondot, szükségét és nyomort jólét, szerencse váltotta fel és a férj felgyógyulása után, dícsérték a Török bank-ház szerencsésjét és most boldogan élnek. A most kezdődő osztálysorsjátékán olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen czéget, mely szerencsésjénel, szoliditágánál és megbízhatóságánál fogva amugy is nagy bizalomnak örvend. Török A. és Társa bankháza Budapesten a beérkező megbízásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/4 sorsjegy 6 frt, 1/2 sorsjegy 3 frt, 3/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-körút 4/a legmelegebben ajánljuk.

CSARNOK.

Ősszel.

Itt van újra az ősz, hullnak a levelek,
Hidegűl az idő, megy a madár sereg,
Szebb hazát keresni, más éghajlat alá,
S a messze távolban új otthonra talál.

Sárguló levelek, hervadó virágok,
Bánatos szívemnek képmáisa vagytok;
Mint zord őszi idő, olyan az én szívem,
Egyetlen fényugár nem látszik az égen.

Jobb lesz nekem ott lenni, a hol „nem fáj semmi,
Hiszen halálomat nem siratja senki,
Csak egy kis madárka kesergő csöndesen
Gyászdalát siromnál: „Almodjal édesen!“

Csöndes álmom, ottan senki sem zavarja,
Siromot jó barát meg nem látogatja;
Csak a kis virágok hullatnak könnyeket,
S szomorún bölintva sugják: „Isten veled!“

Paulina.

11827. sz.
tkv. 899.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. jbiróság mint tkvi hatóság ezennel közhírré teszi, miszerint *Dr. Nicolau* Béla ügyvéd által képviselt, *Esztergomi* Agnes végrehajtható javára *özv. Szabados* Imréné név. *Csötönyi* Anna ellen az árverés 20 frt 10 kr. tőke követelés ennek 1898. február 17-től járó 5% kamatai 18 frt 80 kr. eddig megállapított 6 frt 65 kr. ezuttal és még felmerülő költségeknak kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a bajai 2118. sz. betétben A. I. 1—2 sor 3991. és 3992. hrsz. 8. 6. i. sz. Szent-János ház és hozzá tartozó 78 és 145 négyzetöles beltelekre 406 frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a kebl. teleknyvi árverési helyiségben *Mikolits*-féle ház leendő megtartására az 1899. november 6-ik napjának d. u. 3 óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kiküldési árban alul is eladati fog.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Baján, 1899. évi augusztus hó 18-án.

Bardócz.

kir. jbiróság.

12062. szám
tkv. 1899.

Árverési hirdetmény

A bajai kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint *Varga Vince* bajai lakos kérelme folytán a végrehajtási joghatállyal bíró önkéntes árverés az 1881. LX. t. cz. 144. 146. és 204. §-ai értelmében a szabadkai törvényszék területén levő a bajai 1694. sz. betétben A. I. I. sor 3400. hrsz. 2. 6. i. sz. (József város budapesti uton) ház és hozzá tartozó beltelekből *Varga Vincéz* illető felerészre 900 frt. — az ugyanazon betétben A. I. I. sor 4922. hrsz. 878. négyzetöles szőlőből *Varga Vincéz* illető felére 112 frt. — és az ugyanazon betétben A. I. I. sor 4923. hrsz. szőlőből *Varga Vincéz* illető felére 153 frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a kebl. tkvi árverési helyiségben *Mikolits*-féle ház leendő megtartására az 1899. november 8. napjának d. u. 3 óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kiküldési árban alul is eladati fognak.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság

Baján 1899. évi augusztus hó 21-ik napján

Bardócz.

kir. jbiróság.

11091 sz.
tk. 899.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint *Dr. Fischhoff* Zsigmond ügyvéd által képviselt *Csatálnac* Márkó és *Radicsev* Maria végrehajtható javára *Csatálnac* Márkó, *Antal*, *Jánya*, *kisk. Csatálnac* János és *özv. Csatálnac* Péterné sz. Gyirity Antonia ellen az árverés 50 frt tőke követelés, ennek 1899. évi márcz. hó 13-tól járó 5 % kamatai 16 frt 50kr. eddig megállapított 7 frt 65 kr. ezuttal és még felmerülő költségeknak kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a béregi 864. sz. betétben A. I. 1—2 sor. 125. és 126. hrsz. 56. 6. i. sz.

Balazsev Ivánné szül. *Csatálnac* Ága nevén 1/2-ed, *Topalov* Mihályné szül. *Csatálnac* Mária nevén 1/2-ed, *Csatálnac* Márkó nevén 1/2-ed, *Csatálnac* Antal nevén 1/2-ed, *Csatálnac* Jánya nevén 1/2-ed, és kiskorú *Csatálnac* János nevén 1/2-ed részben álló és az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a értelmében egzében elárverezendő ház és hozzá tartozó beltelekre 400 frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a Béregi község házánál leendő megtartására az 1899. évi november hó 3-ik napjának délután 3 óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kiküldési árban alul is eladati fog.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10% át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap, a másodikat 60 nap, a harmadikat 90 nap alatt az árverés napjától számított 5% kamatokkal együtt a bajai m. kir. adóhivatalba lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi. hatóság irattárában és Béregi község házánál megtökínthetők

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Baján, 1899. augusztus 11 napján.

Bardócz Sándor,
kir. jbiróság.

11190. szám
tkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint *Dr. Koller* Imre ügyvéd által képviselt *Herczogné Schreier* Katica végrehajtható javára *Berger* Lajos ellen az árverés 400 frt. tőke követelés, ennek 1890 január 1-től járó 6% kamatai 38 frt. 30 kr. eddig megállapított 12 frt 65 kr. ezuttal és még felmerülő költségeknak kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a felső-szt.-iváni 284. sz. tkjében A. I. 2. sor. 291/b. hrsz. ház és hozzá tartozó beltelekre 560 frt. az A. I. 1—2 sor. 3118. és 3443. hrsz. 110 és 90 négyzetöles szántó és káposztás kertre 6 frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a felső-szt.-iváni község házánál leendő megtartására az 1899. november 3-ik napjának d. e. II óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kiküldési árban alul is eladati fog.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Baján, 1899. augusztus 16-ik napján.

Bardócz,
kir. jbiróság.

12617. szám
tk. 1899.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint *Dr. Bruck* Samu ügyvéd által képviselt *Sugár* Ferenc végrehajtható javára *Vida* István és neje *Keresztes* Ilona ellen az árverés 105 frt. tőke követelés ennek és pedig 138 frt. után 1899. január 4-től járó 4-ig és 105 frt. után 1899. május 4-től járó 8% kamatai 8 frt 65 kr. ezuttal és még felmerülő költségeknak kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a b.-monostori 1233. sz. betétben A. I. 1—2. sor. 294. 295. hrsz. a. 222. 6. i. sz. ház és beltelekre 421 frt. és a b.-monostori 426. sz. betétben A. I. 1—9. sor. 1305. 2273. 2403/134. 2411/1. 2419. 2570/12. 4142. 4770. 4771. hrsz. a. foglalt jószágterest 886 frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a Báb-Monostor község házánál leendő megtartására az 1899. november 21-ik napjának d. e. II óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kiküldési árban alul is eladati fognak.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság

Baján, 1899. évi szeptember hó 6-ik napján.

TEMMER,
kir. aljbró.

1080b. szám

tkv. 99.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint *Tury* Mátyás ügyvéd által képviselt *bajai* takarékpénztár végrehajtható javára *Gregus* Aurélie *Loosz* Vilma ellen az árverés 900 frt. tőke követelés, ennek 1895. évi ápril 21-től járó 8% kamatai 41 frt. 15 kr. eddig megállapított 12 frt 65 kr. ezuttal és még felmerülő költségeknak kielégítése végett az 1881. évi LX. tezik 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a bajai 1393. számú betétben A. I. 1—2. sor. 1962. és 1963. hrsz. 11. 6. i. sz. alatt felvett (kiesárvoly kaszárnya-utca) ház és beltelekre 1267. frt. kiküldési árban ezennel elrendeltetik és annak a kebelbeli tkvi árverés helyiségben *Mikolits*-féle ház leendő megtartására az 1899. évi október hó 31-ik napjának d. u. 3 óraja kitűztetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kiküldési árban alul is eladati fog.

Árverezők tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Baján, 1899. évi augusztus hó 11-én.

Bardócz Sándor,
kir. jbiróság.

